

[Bertel Haarder]

mellem venstresocialisterne og venstre. Venstre betragter ikke enhver offentlig institution, enhver arbejdsplads, som et lille folketing. Vi har ét folketing, og det er dette, og her afgøres tingene. Man skal ikke lave afspejlinger af folketinget i hver eneste lille krog af samfundet. Det er i fuldstændig modstrid med det repræsentative demokrati. Venstre bryder sig ikke om dette rådsdemokrati, som hr. Steen Folke og styrelsesloven bygger på.

Fru Ebba Strange ville også have dokumentation for niveausænkningen. Ja men så vil jeg da gerne hale en gammel gruppefælle til fru Ebba Strange frem som mit næste vidne, nemlig tidligere rektor ved Københavns universitet, Morten Lange, der i Politiken den 28. februar i år skrev følgende:

»Styrelsesloven anvendes til en omfattende magtfordrejning, hvor universitetets faste lærere er næsten uden indflydelse på styrelsen.«

Så kan man selvfølgelig sige: ja men det er også, fordi han støttede sig til universitetets faste lærere, som kom i mindretal ved sidste rektorvalg, og sådan kan man i enhver videnskabelig debat i dag skyde folk politiske motiver i skoene. Man er blevet mere politisk på universiteterne, end man er herinde. Det er netop sagen i en nøddeskal, at man ikke engang kan føre en ordentlig debat om forskningsanliggender længere, uden at de debatterende skal sættes ind i universitetspolitisk sammenhæng.

Professor Aage Henriksen var inde på lidt af det samme i en meget lang og meget tankevækkende artikel i Magisterbladet for et par år siden – jeg har den ikke med og skal ikke citere den. Hans ærinde med denne artikel var ikke så meget at kritisere styrelsesloven, den betragtede han som et faktum, men at påpege, at forskningsbegrebet, begrebet videnskab, er ændret, i og med at styrelsesloven er vedtaget, og at det ændrede videnskabsbegreb afspejles i det forhold, at man i dag på universiteterne træffer beslutninger om forskningsvilkår med deltagelse af mennesker, som notorisk og dokumenteret ikke har et klap forstand på forskning. Det er en meget vigtig ting.

Når vi taler om politisering, så har det intet at gøre med, om folk er venstrefolk eller andet på universiteterne, skønt jeg tror nok, at de senere år har skaffet venstre og

konservative og andre partier adskillige nye medlemmer netop på universiteterne, fordi de andre partier ikke vil ændre styrelsesloven. Det er ikke det, vi mener med politisering. Det, vi mener med den farlige politisering, er politiseringen af begrebet videnskab, at det gøres til noget, som kan lægges ud til afstemning i kredse med deltagelse af mennesker, som vitterlig ikke har forudsætning for at træffe beslutningerne.

Hertil siger man ganske vist fra rektor Skinhøjs og andres side: ja men det teknisk-administrative personale er jo ikke med til at ansætte forskere. Jo, de er. Jeg kan dokumentere det med det ene eksempel efter det andet, hvor det lige præcis er det, der er sket, hvor man har haft alle grupper med i disse beslutninger, og hvor de oven i købet har været udslagsgivende, og hvor de kan stemme forskerne ned i forskningsspørgsmål. Det er altså et vildspor.

Jeg vil gerne fremhæve et andet aspekt i sagen. Der er mange, der frygter, at vi i Danmark skal få et direktoratsstyre på den måde, at direktoratet for forskningen, altså direktoratet for de videregående uddannelser, vil sætte sig på flere og flere universitetsbeslutninger. Det er jeg også bekymret for, men hvad er årsagen? Er det ikke lige netop styrelsesloven, som er årsagen til, at man føler behov for at lægge flere og flere beslutninger ind i direktoratet, at man i direktoratet og hos undervisningsministeren i mindre og mindre grad føler sig sikker på, at universiteterne af sig selv vil træffe beslutninger, der er hensigtsmæssige for forskningen? Er det i virkeligheden ikke hele baggrunden for budgetreformen, at man er bange for, at alle besparelser i nedgangstider vil blive væltet over på forskningen, og derfor må vi have en budgetreform, et vist centralt styre for at hindre det? Og hvem er det, der er skyld i det, man kalder disciplineringen? Er det dem, der går ind for styrelsesloven, eller dem, der går imod den? Jeg mener, at det er dem, der går imod styrelsesloven og ønsker en ændring, der i virkeligheden er de sande fortalere for et fortsat frit universitet i Danmark.

Ministeren sagde forholdsvis imødekomende, at om et par år var det måske tiden at høre, hvad man egentlig mener om styrelsesloven, og hr. Dræbye fra det radikale venstre gik lidt længere, end fru Lone Dybkjær gjorde ved den sidste behandling, idet han